

**Avgvstini Barbosæ, V. I. D. Lvsitani, Protonotarii
Apostolici, & sacrae Congregationis Indicis Consultoris,
Nunc Electi Episcopi Vgentini, Tractatus De Canonicis, Et
Dignitatibus, Aliisque ...**

Barbosa, Agostinho

Lugduni, 1658

29 De Canonicorum Coadiutoribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98570](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98570)

Nicol. Garc. in addit. ad suum tract. de benefic. p. 4. c. 5. n. 96. ubi observat ex clausula generali Coadiutoriae, quod Coadiutor habeat omnes, & singulas prerogativas, praerogativas, & honores coadiuti, non colligi concedi coadiutori huiusmodi privilegium de Adiunctis, eo quod illa intelligatur de prerogativis, praerogativis, &c. circa servitium Ecclesiae, ut ex tenore ipsius coadiutoriae apparet, refert & sequitur Ludou. à Sarauia d. tract. q. 29. Vnde in causa Barbastren. proposito dubio in S. Congr. Concilij, an Episcopus possit per se sine Adiunctis procedere contra Coadiutores Canonorum Cathedralis, eadem Sacra Congr. die 9. Novembris 1630. censuit Episcopum non posse procedere contra huiusmodi Coadiutores absque Adiunctis, quatenus ex forma Coadiutoriae ipsis concessa fuerant omnia privilegia, quae habent Canonici.

- 27 Contra Portionarios habentes vocem in Capitulo potest Episcopus procedere sine Adiunctis, ut per Armendar. d. tit. 6. de visitat. n. 60. & d. l. 7. de Episcopis n. 91. in princip. Ludou. à Sarauia d. tract. quest. 23. ex num. 2. Cuius tamen contrarium resoluunt Aloyf. Ricc. d. collect. 751. & in praxi aurea resolut. 39. Massobr. in praxi habendi concursus prel. 21. in princ. num. 13. secundum Romanam impress. Ego ipse d. alleg. 73. num. 10. Quorum opinio procedit in Capitularibus, prout verò in his, qui non sunt de Capitulo, sed habent vocem in Capitulo, ut ex multis intelligit Ludou. à Sarauia d. q. 23. ex num. 4. subdens quod licet Portionarij, & dimidij Portionarij in Ecclesiis Corduben. Carthaginen. Hispalen. Calaguritan. & Calciaten. habeant vocem in Capitulo, tamen in electionibus, provisionibus, & ad effectum Coniudicum pro Capitularibus non habentur, ex iis, quae Gonzal. gloss. 43. n. 45. Rot. decis. 708. n. 2. & 3. part. recent. & faciunt quae supra dixi post. num. 3.
- 28 In causa Oriolen. quaesitum fuit primò, an si iudex secularis volens perquirere, & extrahere delinquentem ex priuata domo Canonici, ex urbanitate implorata auxilium Episcopi, teneatur desuper adhibere coniudices? Secundò an si de facto Coniudices se intromittant, & turbent in hoc iurisdictionem Episcopi, possit ipse procedere prout de iure contra huiusmodi perturbatores? Tertio, dato quod Episcopus possit procedere contra praedictos, an debeat adhibere in dicto iudicio alios Coniudices à Capitulo eligendos, vel solus procedere? S. Congr. Conc. die 5. April. 1631. ad primam citra approbationem gestorum ab Ordinario & secundum ea, quae proponuntur, respondit Episcopum non teneri requirere consensum Coniudicum. Ad secundum Episcopum posse contra dictos Coniudices procedere. Ad tertium teneri adhibere Coniudices. Et nouissimè eadem

S. Congr. Con. in eadem Oriolen. 28. Mart. 1632. ad 7. respondit posse Episcopum solum sine Adiunctis exigere rationem administrationis operum priorum ad curam Capituli spectantium, dummodo non procedat ad priuationem, vel alias criminaliter in forma iudicij.

Potest quoque sine Adiunctis Episcopus¹⁹ procedere ad subtractionem fructuum, & ad multas ab eo impositas contra Canonicos habentes Capitulum eo tempore, quo diuina Officia celebrari debent, nisi causa aliqua vrgens in aliud tempus differri non patiat; eadem. S. Congr. Conc. in d. Oriolen. 27. Mart. 1632. ad 11.

Potest similiter Episcopus sine Adiunctis²⁰ procedere contra Canonicum ob non residentiam, dum non procedit ad priuationem, sed poenas à S. Concilio praescriptas, ibid. ad 13.

Vtrum autem Episcopus teneatur visitare²¹ Capitula Ecclesiarum Cathedralium per propriam personam, vel visitationem possit committere suo Vicario? Vide latè disputantem Ioan. Sanci. in selectis disp. 50 per tot. in 2. part.

CAPVT XXIX.

De Canonicorum Coadiutoribus.

SUMMARIVM.

- 1 Coadiutoria in Dignitatibus, Canonicatibus, & Portionalibus Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum à tempore Sixti V. conceduntur à solo Papa. Coadiutoria in praedictis casibus conceditur propter infirmitatem. ibid. Vel propter senectutem, ibid.
- 2 Coadiutoris potestas à forma coadiutorie pendet.
- 3 Coadiutores cum futura successione non sunt beneficiarij interim dum viuunt coadiuti, nec habent ius nec titulum in beneficio.
- 4 Coadiutoria cum futura successione non sunt verè, & proprie beneficia.
- 5 Papa coadiutoriam concedendo non prouidet absolute de beneficio, sed necessitati Ecclesiae.
- 6 Coadiutor Canonici cum futura successione vocatur Canonicus fictus.
- 7 Canonicatus non vacat per obitum coadiutoris.
- 8 Coadiutoria post mortem coadiuti continet gratiam coadiutoris, & non subiacet publicationi.
- 9 Coadiutoria licet similis sit resignationi, est tamen quid diuersum ab illa.
- 10 Coadiutor consequi non potest fructus ex beneficio coadiuti.
- 11 Distributiones quotidianas absente coadiuto

- into lucratur coadiutor ad fauorem coadiuti.
- 12 Coadiutor quando aliunde habet unde se valeat decenter sustentare, disponitur nonnunquam, quod nihil prorsus percipere debeat de fructibus, aut distributionibus.
- 13 Officium Canonicum recitare non tenetur coadiutor, sed proprietarius.
- 14 Fidei professionem emittere non tenetur coadiutor, nisi cum fuerit successionis locus.
- 15 Coadiutor non tenetur ad residentiam praeferam, sed causatiam.
- 16 Distributiones non lucratur coadiutor, excommunicato coadiuto.
- 17 Coadiutores interuenientes non possunt lucrari fructus Præbendæ pro Præbendatis coadiutis Ecclesiæ Carthagenen. pro tempore, quo dicti eorum coadiuti culpabiles reperti manserint carcerati.
- 18 Possessionem verè non capit coadiutor, nisi post cessationem coadiutoria.
- 19 Possessio prima capta viuente coadiuto non sufficit, est enim post illius mortem noua capienda.
- 20 Coadiutor debet habere locum capta possessionis post mortem coadiuti, & non locum capta possessionis viuente coadiuto.
- 21 Possessio ab obitu coadiuti numeranda est, quamuis prior possessio accederet ad annos viginti.
- 22 Coadiutor sedere debet in ultimo loco post omnes Canonicos.
- 23 Coadiutores antianitatem non à die eorum Admissionis, sed à cessationis coadiutoria die adipiscuntur.
- 24 Coadiutores quando aliquas functiones faciunt, quæ pertinent ad suos coadiutores, debent illas facere in nouissimo loco.
- 25 Canonicis quamuis posterius promissis competit præcedentia supra coadiutores, nisi aliud in forma coadiutoria caueatur quacunque consuetudine in contrarium non obstante.
- 26 Statutum disponens quod coadiutores gradatim ascendant, & præcedant posteriores Canonicos, non est obseruandum.
- 27 Coadiutor in Dignitate absente, vel impedito coadiuto suo præcedit omnibus Canonicis, & ei competit stallum in quo sedere deberet coadiutus, & functiones facere, quas obiret proprietarius si aderat.
- 28 Coadiutor non intelligitur comprehensus in statuto, quod ex aliqua causa iubilare facit Canonicos.
- 29 Coadiutor non sibi optat, sed coadiuto.
- 30 Coadiutor in ingressu non debet fabrica soluere, quod est consuetum solui per Canonicos de nouo ingressos.
- 31 Iudex Apost. seu delegatus Papa, aut Iudex Synodalis esse non potest coadiutor.
- 32 Coadiutor non gaudet privilegiis, & indulgentiis de percipiendis fructibus in absentia.
- 33 Coadiutor non tenetur ad onera Canonico-rum iuniorum, licet teneatur ad onera sui coadiuti.
- 34 Canonicus iunior iuxta consuetudinem Ecclesiæ Elboren. debet supplere vices hebdomadarij absentis, vel impediti, & non coadiutor.
- 35 Coadiutor non tenetur ad pœnas iudiciales, & quæ non haberent rationem multæ ordinariæ impositas ob culpam coadiutoris.
- 36 Coadiutor non tenetur tempore concessionis coadiutoria habere Ordinem Præbyteralem, ubi statuto Ecclesiæ cautum fuerit, quod Canonicus actu sit Sacerdos tempore promotionis.
- 37 Coadiutor non tenetur se promoueri facere intra annum ad Ordinem requisitum si nunquam rescidit, seu inseruiuit.
- 38 Coadiutor datus Canonico non ordinato iuxta formam statuti requirentis Ordinem Subdiaconatus, sub pœna amissionis certæ partis fructuum, non lucratur fructus, & distributiones pro coadiuto si ipse coadiutor est Ordinatus ad formam statuti.
- 39 Coadiutoria ad titulum non potest coadiutor ordinari.
- 40 Coadiutor non potest exercere officia ad quæ coadiutus electus est.
- 41 Distributiones quotidiana debentur Canonico coadiuto absente, vel non seruiente coadiutore.
- 42 Habitum, & tonsuram clericalem tenetur deferre coadiutor, & fori privilegio gaudet.
- 43 Coadiutor gaudet regula de annali, & triennali possessore.
- 44 Coadiutor potest gaudere mensibus datis causa recreationis, & illos consumere sicut principalis.
- 45 Coadiutus impedito, seu infirmo coadiutore, anteneatur inseruire si habilis sit ad effectum lucrandi distributiones, ostenditur.
- 46 Coadiutor, excommunicato existente principali, potest inseruire, & residere in Ecclesiâ, & lucratur partem, seu portionem sibi assignatam pro congrua.
- 47 Coadiutor tenetur habere qualitates requisitas ad obtinendam præbendam.
- 48 Coadiutores debent esse constituti in illa ætate, quæ ad illud obtinendum beneficium requiritur.
- 49 Coadiutor ex quo residet, & inseruit, debet promoueri infra annum ad Ordinem suæ Præbendæ annexum.
- 50 Coadiutor extra Ecclesiâ Cathedralē in

absentia coadiuti tanquam verus, & proprius Canonicus quoad præminentias censendus est.

- 51 Coadiutor tenetur facere mentionem de ob-
tentis beneficiis, quæ habet.
- 52 Coadiutor, quamvis non sit in sacris constitu-
tus, potest omnia, & singula facere, &
exercere, quæ sine Paramentis sacris cum
cappa, & cotta facere posset coadiutus si
presens esset.
- 53 Coadiutori tenentur Canonici inservire, &
ministrare prout tenentur inservire pro-
prio Canonico coadiuto in omnibus fun-
ctionibus Canonicalibus.
- 54 Coadiutor servitens pro coadiuto, an debeat
exire de Capitulo in quo agitur de negotio
ipsius coadiuti, ostenditur.

VAMVIS Concil. Trid. sess. 25.
de reform. c. 7. vers. in coadiuto-
riis, statuerit ut nemini in qui-
buscunque beneficiis ecclesia-
sticis permitterentur perpetuæ, & irrevoca-
biles coadiutoria cum futura successione, &
iuxta illius dispositionem fuerit sic inviolabi-
liter observatum usque ad tempus Sixti V.
tamen ab eo usque ad hæc tempora conces-
sæ fuerunt, & conceduntur in Dignitatibus,
Canonicatibus, & Portionibus Cathedra-
lium, & Collegiatarum Ecclesiarum, à solo
scilicet Papa, & non ab alio, quamvis sit Le-
gatus, seu Nuncius, ut per Flamin. Paris. de
resignat. lib. 6. q. 5. num. 15. & lib. 7. q. 20. num.
14. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 5. §. 9. num.
91. Monet. de distrib. quotid. part. 2. q. 1. num.
33. Nicol. Garc. de benef. part. 4. cap. 5. num.
19. Campan. in divers. Iuris Canon. rub. 7. cap.
6. num. 105. prope fin.

Coadiutoria in prædictis casibus concedi-
tur, propter infirmitatem. Verall. part. 1. de-
cis. 130. num. 1. & 2. vel propter senectutem;
nam si data sit propter ingrauescentem æta-
tem, verificanda est in ætate sexaginta an-
norum, & quando datur propter senectutem
tantum, debet probari ætas septuaginta an-
norum, idem Verall. d. p. 1. decis. 129. Si ve-
rò concessa sit coadiutoria propter ingraues-
centem ætatem, iunctis infirmitatibus, ve-
rificatur in anno quinquagesimo quinto, ex
eodem Verallo d. p. 1. decis. 130. in princ. Re-
fert. Aloyf. Ricc. in collect. decision. p. 6. col-
lect. 2118. in princ. & collect. 2425. etiam in
princ.

Licet coadiutoria, & futura successio
sint gratiæ diversæ, & separatæ, Pute. decis.
98. lib. 2. & decis. 225. num. 19. lib. 3. Rota
decis. 349. num. 5. p. 2. recentissim. in posthu-
mis, Lotter. de re benef. lib. 2. q. 25. n. 29. ta-
men sunt subordinatæ, cum futura successio
absque coadiutoria non detur per Papam.

propter expectatiuas prohibitas à Conc. Trid.
sess. 25. de reform. cap. 7. & idem mortuo coad-
iuto de tempore datæ, non solum corrui-
t coadiutoria, & est nulla à principio, cum
mortuo non detur coadiutor, nec mortuus
pro ea supplicet, sed corrui- etiam futura
successio, quæ ab illa dependet, & datur ra-
tione coadiutoria, Rota d. decis. 349. n. 7. cum
segg.

Coadiutoris potestas (cum à forma datio-
nis coadiutoria pendeat, ut ex Pauin de Vss-
tat. part. 1. quest. 2. num. 32. refert. Flamin.
Paris. d. tract. lib. 7. quest. 20. num. 19.) ante om-
nia est incipiendus tenor litterarum, ex Gon-
zal. d. §. 9. num. 94. idem videndum qualiter his
temporibus deputari soleat, ut exinde colli-
gamus, quæ sit eius auctoritas, & officium, ac
obligatio. Per huiusmodi igitur coadiutoriam
nunc constituitur quis & deputatur alteri in
coadiutorem perpetuum, & irrevocabilem in
regimine, & administratione Dignitatis, seu
Canonicatus, & Præbendæ, quos ille obtinet
in spiritualibus, & temporalibus cum plena,
libera, & omnimoda facultate, auctoritate,
& potestate omnia, & singula, quæ ad huius-
modi coadiutoris officium de iure, vel con-
suetudine, aut aliàs quomodolibet spectant,
& pertinent, faciendi, gerendi, exercendi, &
procurandi, ita quod durante coadiutoris
officio huiusmodi talis coadiutor coadiuto
absente vice, & loco illius eidem Ecclesiæ uti
Canonicus, seu Dignitas deservire, stallique
in choro, & locum, ac vocem in Capitulo,
processionibus, & aliis actibus eiusdem Eccle-
siæ habere, necnon omnes, & singulas præ-
rogativas, præminentias, & honores, quos
principalis ratione Canonicatus, aut Præben-
dæ, seu Dignitatis habet, & si presens adesset,
haberet, atque omnia, & singula fructus, red-
ditus, proventus, iura, obventiones, distri-
butiones quotidianas, & alia emolumenta
quæcumque etiam annuaria, manualia, &
alia quomodolibet nuncupata in quibusvis
rebus consistentia, quæ per ipsam principa-
lem, si personaliter divinis Officiis tam diur-
nis, quam nocturnis in eadem Ecclesia inter-
esset, lucrificari, & percipi possint in omnibus,
& per omnia, asque vlla prorsus differentia
pro eo lucrari, & percipere liberè, & licitè
valeat. Solet tamen opponi clausula, quod
non possit, neque debeat coadiutor nisi de
ipsius principalis consensu, & voluntate, in
dicto regimine, & administratione quovis
modo se inromittere, aut immiscere, neque
prætextu coadiutoria quovis titulo, seu casu
quicquam petere, seu exigere. Et deinde di-
citur quod cum primum tale beneficium per-
cessum, vel decessum, seu quamvis aliam di-
missionem, vel amissionem coadiuti, vel alio
quovis modo vacare contigerit, & sic eodem
coadiuti

coadiutoria officio cessante conferatur, & assignetur eidem N. & in corporalem possessionem illius, & annexorum, iurium, & pertinentiarum, auctoritate Apostolica inducatur, & defendatur. Vt enim excludatur votum captandæ mortis, super quâ est fundata reprobatio expectatiuarum, *cap. 2. d. concess. prebend. in 6. exigitur consensus, & requisitio coadiuti*, per quem consensum amaritudo ista excluditur, Rota apud Pute. *decis. 478. col. ult. vers. nam licet ista gratia lib. 2. in nou.* Lotter *de re benef. lib. 29. c. 25. n. 20. cum seqq.* & hæc est Ratio, cur in coadiutoriis huiusmodi habet locum *reg. 44. de præstandis consens.* vt aduertit Gonzal. *glos. 5. §. 9. n. 10. vbi n. 48. cum seqq.* subdit exigunt etiam litteras commendatitias aut Episcopi, aut Capituli, super qualitatibus coadiutoris, & indulgentia Ecclesiæ. Vnde consequitur quod si mortuo coadiuto opponat se prouisus ex ea vacatione ab Ordinario, teneatur ipse coadiutor iustificare causam coadiutoria in litteris expressam, neque aliter intret reservatio, vel affectio ad eius fauorem: cuius rei ea est ratio, quia Papa mouetur solo intuitu Ecclesiæ, Propter necessitatem, vel euidentem eius utilitatem, non autem intuitu alicuius personæ, quia causa non subsistente intrat defectus mentis, cessatque omnis affectio, ex Lotter. *d. lib. 2. q. 25. n. 33.* Cum ergo vtraque gratia æquè principalis, coadiutoris scilicet, & futuræ successionis pendeat à causis narratis Papæ, idè si de tempore datæ mortuus iam sit coadiutus, sicut gratia coadiutoria (quæ ipsius fauorem respicit, fitque ad eius preces) ipso iure nulla est, l. *Neratus ff. de regul. iuris*; ita nulla quoque est gratia prouisiva illi subordinata, & ab ea dependens, vt resolunt Garc. *de benef. p. 5. cap. 5. n. 130. & 131.* Lotter. *d. lib. 2. q. 25. n. 46. & 47.* Rota in *Seguntina Canonicius* 26. *Novembris* 1616. coram bonæ mem. Patriarcha Manzanedo. Claus. enim, *etiam si nunc actu vacet*, refertur ad omnes alios modos vacandi, quam ad hanc per obitum, ne videatur contradicere expressioni quod coadiutor viuatur, & supplicet, Achil. *decis. 1. de prebend.*

3 Coadiutores igitur cum futura successionem, viuentibus coadiutis, possessionem beneficiorum non habent ex propria persona, cum illam habeant coadiuti, & duo in solidum eandem rem, eodem respectu, possidere non valeant. *lib. 3. §. ex contrario ff. de acquir. possess.* Quod autem coadiutor coadiuto viuentem non dicatur possidere, tradit Garc. *de benef. p. 4. cap. 5. n. 76. & 90. ad fin.* Rota *decis. 410. n. 3. & 4. p. 2. recentissim.* Non sunt enim coadiutores Beneficij interim dum viuunt coadiuti, nec habent ius, nec titulum in beneficio, sed tantum exercitium & administrationem, ius autem residet penes coadiutum,

Host. in c. de Rectoribus, in verb. animarum, & ibi Ioan. Andr. verb. *curam habeat*, Card. n. 1. Anan. 2. Anch. 3. Panor. *ult. de cleric. agrot.* Rot. d. *decis. 410. n. 5.* Nau. in c. si quando, de *refer. prel. §. n. 10. & in tr. de Orat. c. 20. n. 18.* Ludou. à Sarauia in *tract. de iurisd. Adiutorum* q. 29. n. 44. Rot. d. 456. n. 9. par. 1. recent. Lotter. *d. lib. 2. q. 25. n. 30.* vbi quod coadiutor nullum penitus habet ius in beneficio, vel respectu tituli, vel respectu possessionis, vnde si premorieum contingat, beneficium non remanet affectum, quominus Ordinarius illud prouideat, Pute. *decis. 225. n. 18. lib. 3.* Gonzal. *glos. 52. n. 44.* Garc. p. 1. c. 1. §. 2. n. 174. Quia t coadiutoria huiusmodi non sunt verè, & propriè beneficia, secundum Abb. in *cap. de Rectoribus, de clerico agrot.* Petr. Gregor. *de re benef. c. 11. n. 2.* Gonzal. Mendez de Vasconcellos *dinerfor. iuris argumentor. lib. 4. c. 1. n. 8.* Azor. *instit. mor. par. 2. lib. 3. cap. 2. q. 4.* Gonzal. *d. glos. 5. §. 9. n. 40. & 64. cum sequentib.* Anton. Fabric. in *theorica de re benef. tit. de officiis, & admin. n. 20. cum seqq.* Sebast. Casar. in *relect. de Ecclesiast. hierarchia par. 4. disp. 14. §. 9. à princip.* Nam t Papa coadiutoriam concedendam non prouidet de beneficio, illud absolute conferendo, sed ad effectum prouidendi necessitati Ecclesiæ, Burat. *decis. 78.*

Vnde coadiutorem Canonici cum futura successione vocari Canonici fictum, tradunt Gonzal. *d. glos. 5. §. 9. n. 170.* Monet *d. tr. de opt. Canon. q. 8. n. 143.* Ludou. à Sarauia *d. tract. de iurisd. Adiutor. q. 29. n. 33.* Rota d. *decis. 410. n. 6. in princ. p. 2. recentis.* aliàs in posthū. vbi n. 7. respondet ad verba litterarū coadiutoria, per quæ videtur apparere quod coadiutor statim ab ipsa concessione efficitur verè, & non fictè Canonici, Lotter. *de re benef. lib. 2. q. 2. n. 11.*

7 Hinc etiā Canonici non vacat per obitū coadiutoris, sed solummodo per cessum, vel decessum coadiuti, & tunc incipit habere ius ipse coadiutor, non tanquam coadiutor, sed tanquā nouus Canonici, & diuersa persona, nec dicitur cōtinuare ius, sed nouiter acquirere. *glos. fin. in c. grandi, de suppl. negl. Prel. lib. 6.* Nicol. Garcia *d. p. 405. c. 75.* Rota d. *decis. 410. n. 5.* Pute. *decis. 225. n. 3. lib. 3. in correctis.* Caualer. *decis. 116. n. 5.* & t coadiutoria post mortē coadiuti continet gratiam coadiutoris, ex Pute. *d. decis. 225. n. 6. lib. 3. & decis. 98. lib. 2.* Gonzal. *d. glos. 5. §. 9. n. 53. & seqq.* Monet. *d. q. 8. n. 143.* ac proinde non subiacer publicationi. Ludou. à Sauaria *d. q. 29. n. 25.* Licet enim sit similis resignationi, est tamen quid diuersum ab illa, Rot. *decis. 10. n. 3. lib. 3. par. 3. dinerf.* Gonzal. *d. §. 9. n. 69.* Caualer. *d. decis. 116. n. 4.* Lotter. *de re benef. lib. 2. q. 25. num. 25.* vbi, num. 42. cum seqq. ex Rota in *Tyrassonen. coadiutoria* 8. *Novemb. 1598.* coram Penia, subdit quod effectus huius gratiæ antequā vacet benefi-

cium

cium permaximus is est, vt scilicet inde censetur ius ad rem in eo quæsitum ipsi coadiutori, in tantum vt succedente vacatione non egeat noua collatione, etiam quod non ceperit exercere officium coadiutoria, vel quod per ipsum steterit, quominus exercuerit, impeditur enim hinc ne alteri conferri possit beneficium. Seraphin. *decis.* 144. n. 4.

10 Hinc prouenit, quod coadiutor consequi non potest fructus ex beneficio coadiuti. Nau. *conf.* 2. num. 3. de cleric. agrot. Ludou. à Sauaria d. q. 29. n. 26. Rot. *decis.* 285. lib. 3. p. 3. diuers. †

11 Sed lucratur etiam distributiones quotidianas absente coadiuto ad utilitatem coadiuti, vt censuit *Sacra Rit. Cong. in vna Colimbrien.* 16. Septemb. 1606. in dub. 6. & in alia *Elboren.* 15. Aprilis 1606. vide *infra* n. 45.

12 Et ideò quando coadiutor habet aliunde vnde se valeat deceter sustentare, disponitur nonnunquam quod nihil prorsus percipere debeat de fructibus, nec de distributionibus, prout fuit in casu, in quo Nauarr. consuluit d. *conf.* 2. num. 3. & sæpe aliàs fit. Et interdum mandatur dari centum ducatos, & aliquando plus, vel minus, prout partes se conueniunt ante porrectam supplicationem, habita semper consideratione ne coadiutor egeat, refert Gonzal. d. *gloss.* 5. §. 9. num. 96. quia aliàs coadiutor posset petere à coadiuto congruam sustentationem, si deseruiat vti coadiutor, Nau. d. *conf.* 2. n. 1. & 7. & de *Orat.* c. 20. n. 18. Nicol. Garc. d. *par.* 4. c. 5. in *addit.* sub n. 130. dub. 36. nisi aliud caueatur in coadiutoria huiusmodi, in qua hodie consuetum est poni clausulam, quia partes ita conueniunt quod coadiutor non possit petere congruam, nec quicquam exigere quouis titulo ratione coadiutoria, vt ipse testatur Garc. *vbi proxime*. subdens id procedere etiam si non narretur coadiutorem habere beneficium, seu vnde se valeat sustentare, quamuis si coadiutor ob paupertatem magnam non valeat deceter seruire Ecclesiæ, posset excusari à seruitio, nec principalis posset illum arctare, seu compellere, nisi dando ei aliquid, quo decenter, & honestè valeat deseruire.

13 Nec tenetur ad officium Canonicum recitandum, sed proprietarius, vt per Campeg. de coadiutore *Episcopi*, n. 8. Nau. in c. si quando, *prat.* 5. n. 10. de *resc.* & de *Orat.* c. 20. n. 18. Gambar. de *offic. Legati à latere* lib. 4. n. 285. Redoñ. de *Simon par.* 2. c. 28. de *Reſtorib.* Suar. de *Relig.* tom. 2. tr. 4. lib. 4. c. 22. n. 19. Molfes. in *sūma Theologie mor.* tract. 6. cap. 2. n. 44. Azor. *instit. moral.* p. 1. lib. 10. cap. 4. *quæst.* 1. Valer. Reginald. in *praxi fori* *pauit.* lib. 30. n. 41. Nicol. Garc. de *benef.* p. 3. c. 1. n. 109. Malder. de *virtut.* tract. 10. c. 2. dub. 3. *quæst.* 2. Oliuer. Bonar. de *oblig. horarum Canon.* lib. 2. cap. 4. num. 26. Bonacin. de *horis Canon.* disput. 1. q. 2. *puncto* 3. n. 15. Squillante

de *obligat. Clericor.* p. 1. à n. 14. Ludou. à Sarauia d. *quæst.* 29. n. 24. Paul. Laymann. in *Theologia moral.* lib. 4. tract. 2. cap. 5. num. 8. in *fine*, Sebast. Cæsar. d. *disp.* 14. §. 9. num. 3.

Nec tenetur ad fidei professionem, nisi cum fuerit successioni locus, vt contra Acoſtam de Andrada ad Bullam *Cruciatæ. quæst.* 73. resoluunt Nicol. Garc. de *benefic.* parte 3. cap. 3. num. 16. Ludou. à Sarauia d. *quæst.* 29. num. 37. Ego ipse de *officio, & potest. Episcopi*, parte 3. *allegat.* 61. num. 13. me citato Squillante de *privilegiis cleric.* cap. 4. n. 79. me etiam citato in hoc loco Machado d. *tract.* 7. *docum.* 3. num. 2.

Nec tenetur ad residentiam præcīsam, sed causatiua, id est, vt de bonis suis faciat pro interesse sua non soluta, Ita Gonzal. Menadez de Vasconcellos d. *cap.* 1. num. 8. Gonzal. d. *gloss.* 5. §. 9. num. 63. me citato Ludou. à Sarauia d. q. 29. num. 27. me citato in hoc loco Machado d. *docum.* 3. num. 3. etiam casu, quo coadiutor propter infirmitatem, vel aliàs legimè impeditus non teneretur alioquin residere, aliàs enim amitterentur distributiones quotidianæ, quæ punctantur coadiuto in damnum ipsius coadiutoris, vt censuit S. Rit. *Congr. in Elboren.* 15. Aprilis 1606. & in *Patan.* 8. Maij 1617. & in *Ceneten.* 4. Aprilis 1620. Vnde Rota, *decis.* 276. n. 3. p. 1. *recentior.* reprobat Nauarrum *conf.* 2. *incip. Præsupposito*, num. 4. de cleric. agrot. resoluentem coadiutorem non teneri residere, licet possit si velit: & addit Nauarrum hoc dicere, quia in illo casu coadiutoria habebat circa residentiam & seruitium verba facultatiua, *possis, &c.* non autem verba necessitatis, *debeas, & tenearis*: deinde, quia in casu Nauarri nihil omnino erat coadiutori referuatum, secus quando plura emolumenta fuerunt attributa: demum quod dictum consilium Nauarri non videtur verum, quia secundum illum intellectum gratia coadiutoria esset quodammodo simplex expectatiua, quæ per Sacrum Concil. prohibita est, refert nouissimè Theodos. de Rub. *singular.* *Rota* tom. 2. p. 3. *verb. Nauarrus*, pag. 203. vbi attestatur *Sacra Rit. Cong.* reprobasse dictum consilium Nauarri.

Nec lucratur distributiones excommunicato coadiuto, Gonzal. d. *gloss.* 5. §. 9. *ex num.* 123. Ludou. à Sauaria d. q. 29. num. 38. me citato in hoc loco Trullench. in *exposit.* *De cal.* lib. 1. c. 8. num. 3. me etiam citato in hoc loco Machado d. lib. 4. p. 4. tract. 7. *docum.* 3. n. 5. Nicol. Garc. d. *par.* 4. c. 5. n. 86. vbi n. 85. subdit quod si forte coadiutori aliquid de fructibus, seu distributionibus assignatum sit pro congrua, seu seruitio, vt aliquando fit, id sibi poterit lucrari, non obstant excommunicatione principalis, quæ sibi non alteri debet nocere. Vide *infra* n. 46. Sed pulcher casus se offert resol- uendus.

17. uendus. † *Constitutione Ecclesie Carthagi-*
nen. canetur, ut quotiescunque occurrerit, quod
aliquis Capitularis eiusdem Ecclesie carceretur,
si repertus fuerit culpabilis, non lucretur
fructus sue Præbende pro tempore, quo man-
serit carceratus. Verum, quia datur casus, ut
quandoque Capitulares prædicti habeant co-
adiutores, qui inserviando Diuinis intersunt
durante carceratione dictorum Capitularium,
ideo fuit dubitatum in Sacra Congregat. Con-
cilij an tales coadiutores inservientes possint
lucrari fructus Præbende pro Præbendatis co-
adiutis pro tempore, quo dicti eorum coadiuti
culpabiles reperti manserint carcerati? Eadem
S. Congregat. die 25. Decembr. 1618. cen-
suit coadiutum non posse percipere fructus præ-
dictos.

18 Nec verè capit possessionem nisi post ces-
sationem coadiutoria, Rot. decis. 456. num. 6.
p. 1. recent. Ludou. à Sarauia d. q. 29. num. 51.

19 non enim sufficit † prima capta possessio vi-
uente coadiuto, ut declarauit Sacra Rituum
Congreg. in Patauina 30. Ianuarij 1619. &
in d. Colimbrien. debet enim post mortem
coadiuti noua capi, eadem Sacra Congregat.
in Patauina 30. Iunij 1616. Rot. decis. 637.
num. 4. p. 1. recentior. Lotter. d. lib. 2. quest.
25. num. 32. quia cum prius careret titulo,
non potuit sibi possidere, reg. beneficium, de
reg. iuris in 6. & ideo in vna Terulen. 21. Mar-

20 ty 1609. censuit quod † coadiutor debet habere
locum captae possessionis post mortem coadiuti, &
non locum captae possessionis viuente Coadiuto
& in alia Bergonen. 7. Augusti 1627. censuit
21 † possessionem ab obitu coadiuti numerandam
esse, quamuis prior possessio accederet ad annos
20. Rota d. decis. 410. num. 5. in fine. p. 2. recen-
tissim. alias in posthum. Farin.

22 Nec ei assignatur eadem sedes principalis
coadiuti, sed sedere debet vltimo loco post
omnes Canonicos, prout decifum referunt
Gonzal. d. glos. 5. §. 9. n. 101. & 109. cum seqq.
Monet. de opt. Canon. c. 4. q. 8. ex n. 141. Nicol.
Garc. d. parte 4. c. 5. ex n. 66. Sebast. Cæsar. d.
§. 9. n. 6. Hermosil. ad Greg. Lop. glos. 2. prol. par.
5. n. 2. & 23. Diana resol. moral. par. 4. tract. 4.
resol. 88. Lotter. d. lib. 2. q. 25. n. 37. & 38. Franc.
Leo in thesauro fori Ecclesie. p. 2. cap. 4. à num.
57. Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 7. cap.
6. num. 107. in fine. Stephan. Gratian. discept.
forens. tom. 1. cap. 106. num. 39. D. Contelor
de præcedent. num. 50. nouissimè Mich. Ferrus
de præcedent. Ecclesie. q. 15. num. 2. & Aloyf. Ric.
in praxi aurea resol. 137. Rot. d. decis. 157. &
decis. 637. p. 1. recent. Ludou. à Sarauia d. q. 29.
23 num. 41. vbi tenet † coadiutores antianitatem
non à die eorum admissionis, sed à cessationis
coadiutoria die adipisci, Rota in Tarraconen.
coadiutoria, coram Penia, impressa per Mar-
chef. de commiss. p. 1. pag. 466. vbi habetur co-

adiutori assignandam eandem illam sedem, in
qua reperiebatur tempore obitus coadiuti.
Palao in opere moral. tom. 2. tract. 13. disp. 1.
puncto 11. n. 12. Machado en su perfetto Confes-
sor lib. 4. p. 4. tract. 7. docum. 1. n. 6.

Et quod coadiutores viuentibus coadiutis 24
federe debent in vltimo loco post omnes Ca-
nonicos, & quando aliquas functiones fa-
ciunt, quæ pertinent ad suos coadiutos, vt
cantare Lectiones, præintonare Antiphonas,
&c. pariter debent illas facere in nouissimo
loco, censuit S. Rituum. Cong. in d. Colimbrien.
16. Septemb. 1606. in 4. dub. & in Patauina 3.
Decembris 1616. Brundusin. 18. Martij 1617.
Casalen. 15. Iulij eiusdem anni, & 10. Decem-
bris 1619. Vicentin. 18. Aug. 1618.

Competit igitur præcedentia Canonicis 25
quamuis posterius prouisis, nisi aliud in forma
coadiutoria caueatur, quacunque consuetu-
dine in contrarium non obstante; eadem Sa-
cra Congr. in d. Colimbrien. 16. Septem. 1606.
in 2. dub. Taurinen. 10. Nouembris 1612. & 13.
Iunij 1614. Brundusin. 18. Martij 1617. Eluen.
20. Aprilis 1619. Tiranosen. 13. Iulij eiusdè anni,
Dertonen. & Casaraugustana 26. Septembris
1620. Bellunen. 23. Ianuarij 1621. Taruisin. 29.
Maij eiusdem anni. Calaritana 18. Augusti
1629. vbi fuit resolutum coadiutoribus nullam
deberi ab aliis Canonicis præcedentiam, Casa-
len. 10. Decembris 1619. vbi fuit dictum statu-
tum Ecclesia Casalen. disponens, quod † coadiuto- 26
res gradatim ascendant, & præcedant posteris
Canonicis, vti iuri Canonico aduersans seruand-
um non esse, sed coadiutores post omnes sedere
debere Et iterum in Elmen. 7. Augusti 1621. fuit
resolutum coadiutori non deberi eundè locum,
quem vigore statuti auctoritate Apostolica
minimè confirmati, nec consuetudinis haud
legitimè præscriptæ habebat tempore coadiu-
ti, sed illum cedere debere omnibus Canoni-
cis proprietariis ingressis durante eius coad-
iutoria. Ratio autem est, quia vt supra vidi-
mus, num. 3. coadiutor coadiuto viuente non
dicitur possidere, & ad hunc effectum conse-
quendæ antianitatis, non tempus prouisio-
nis, sed captae possessionis attenditur. l. 1. vbi
Ioan. de Platea C. de consul. lib. 12. Boër. de au-
ctor. magni Concil. n. 81. Mohed. decis. 11. ante
n. 1. vers. n. cum locus, de renunc. & decis. 25. in
fine, de præbend. Rebuff. in tract. nomin. q. 21.
num. 4. Gonzal. ad reg. Cancel. §. 3. proam.
num. 25. cum seqq. Nicol. Garc. d. p. 4. cap. 5.
num. 77. tum etiam, quia, vt dictum est num.
6. coadiutor viuente coadiuto non est verè
Canonicus, sed fictè, & propterea veris Ca-
nonicis præferri non debet, quia minor est
Dignitas proueniens ex fictione, quam ex ve-
ritate. Bald. in l. quoties, num. 3. vers. nota
quod minor. C. vbi senat. vel. clariss. & in con-
cursu maior semper debet præcedere mino-

rem

rem cap. 1. & c. solite, de maior. vnde rectè Ge-
min. conf. 138. num. 1. in fin. & seqq. respondit
Canonicos veros fidei esse preferendos.

27 Verum ubi coadiutor in Dignitate esset,
absente, vel impedito Coadiuto suo, præcedit
omnibus Canonicis, S. Congr. Rit. in Nerito-
nen. 22. Octobris 1619. idemque prorsus stal-
lum, quod coadiutus, si præsens esset, obtine-
ret, habere debet, vt censuit eadem S. Congr.
in Brudusm. 29. Maij 1621. Vnde cum Ste-
phanus Guerrerius prouisus de coadiutoria
Archidiaconatus primæ Dignitatis Nerito-
nen. quassisset ab eadem S. Rituum Congr. quo
in loco debeat ipse sedere absente Archidia-
cono coadiuto, item an ad ipsum spectet fun-
ctiones, quas faceret idem Archidiaconus, si
præsens esset, eadem S. Rituum Congreg.
Eminentiss. Card. Crescentio referente cen-
suit coadiutori supradicto iuxta formam litte-
rarum coadiutoria competere locum, seu stallum
in quo sederet Archidiaconus coadiutus si præ-
sens esset; necnon ad eundem coadiutorem spe-
ctare functiones, quas obiret idem Archidia-
conus, si adesset, sub die 12. Octobris 1619. Cum
in Ecclesia Monopolitana sint duo Primice-
rij, & inter eos seruetur quod vacante primo
Primiceriatu secundus Primicerius subintret
locum primi, & efficiatur primus, prouisus
verò in locum primi sit secundus; orta fuit
controuersia inter secundum Primicerium, &
coadiutorem primi, cui eorum absente, vel
impedito primo Primicerio coadiuto debere-
tur primus locus & præcedentia, S. Congreg.
Rit. die 17. Iulij 1632. vtrique parte plenè in-
formante censuit in presenti casu ad relatio-
nem Eminentiss. Card. Pamphili durante coad-
iutoria absente, vel impedito primo Primicerio,
coadiuto primum locum, & præcedentiam de-
beri secundo Primicerio, non autem coadiutori
primi Primicerij; coadiutoria verò cessante, &
facto loco futura successioni secundum Primice-
rium effici primum, & in illius locum subintrare,
coadiutorem verò effici secundum. Quamuis
huiusmodi coadiutores Dignitatum ponen-
dos ante Canonicos, & in ultimo loco Digni-
tatum crediderit Mich. Ferrus d. g. 15. n. 4.

An coadiutor Canonici Præbendæ Diacon-
nalis, sedere debeat ante Canonicos Subdia-
conales? Vide Gauant. in enchirid. Episc. verb.
coadiutor Episcopi, n. 24. Franc. Leo in thesau-
ro fori Eccles. p. 2. cap. 4. n. 57. & 58. Diana d.
p. 4. tract. 4. resol. 88. vers. sed difficultas.

28 Nec intelligitur coadiutor comprehensus
in statuto, quod ex aliqua causa iubilare facit
Canonicos, eadem S. Congr. in Elboren. 15.
Aprilis 1606. in 3. dub. quicquid dicat Grac.
d. cap. 4. n. 89. Vtrum si coadiutus fuerit exem-
ptus à residentia per iubilationem, possit se
iunare huiusmodi exemptione dum habet
coadiutorem, vt faciat fructus, distributio-

nes, & alia emolumenta sua, etiam si coadiu-
tor non resideat? Vide Rot. Tarraconen. coad-
iutoria, coram Penia, impressam per Mar-
ches. de commission. p. 1. §. 2. pag. 466. num. 2.
vbi tentum fuit coadiutum non priuari priui-
legio iubilationis iam quassitæ; necnon pri-
uilegium iubilationis non suffragari coadiu-
tori, & demum coadiutum non perficere
suam iubilationem per seruitium coadiutoris.
Lotter. d. lib. 2. q. 25. num. 40.

Nec sibi optat, sed coadiuto, Monet. de opt. 29
Canon. q. 8. n. 152. Ludou. à Sarauia d. q. 29.
num. 31. & declarauit ead. S. Rit. Cong. in d.
Colimbrien. 16. Septembris 1606. in 5. dub.
Gratia enim coadiutoria cum futura succe-
ssione non est impedimento quominus coad-
iutus, vbi viget ius optandi, possit indistinctè
optare Præbendas, vt contra Gonzal. ad reg. 8.
Cancel. glos. 38. ex. n. 23. resoluunt Garc. p. 4.
c. 5. ex n. 120. & Lotter. d. lib. 2. q. 25. n. 41. & 48.

Nec in ingressu debet fabricæ soluere, quod
est consuetum solui per Canonicos de nouo
ingressos, Nicol. Garc. d. p. 4. c. 5. num. 78.

Nec potest esse iudex Apost. seu delegatus
Papæ, vel designari iudex Synodalis, quia ex
dicendis coadiutor non est verè Dignitas,
seu Canonicus, quamuis sit in seruitio Eccle-
siæ, & sic non habet qualitates, cap. statutum,
de rescript. lib. 6. Ita contra Acoftam de An-
drada, ad Bullam Cruciatæ quact. 75. resoluunt
Nicol. Garc. d. parte 4. cap. 5. in addit. post num.
130. dub. 28. vbi subdit propterea commissio-
nem factam Dignitati non transire in eius
coadiutorem, non solum quando fuit expref-
sum nomen proprium, sed etiam quando non
fuit exprefsum. Quamuis contrarium mmo co-
adiutores huiusmodi posse in Iudices Aposto-
licos & Papæ delegatos eligi, existiment Pa-
lao in opere morali tom. 2. tract. 13. disp. 1. punct.
10. n. 39. & Machado d. tract. 7. docum. 1. n. 7.

Nec gaudet priuilegiis, & indultis de per-
cipiendis fructibus in absentia, putà ratione
studij, aut Lecturæ in aliqua Vniuersitate,
quibus coadiutus gaudere potest, ex multis
adductis per Nicol. Garc. in d. addit. dub. 30.

Nec tenetur ad onera Canonicorum iu-
niorum licet teneatur ad onera sui coadiuti,
quia licet sedeat post omnes Canonicos, id
non est ex eo, quod sit Canonicus iunior, sed
quia non est verè Canonicus, & fulget aliena
Dignitate, non propria, ita Nicol. Garc. in d.
addit. dub. 33. & declarauit S. Rit. Congreg.
in d. Colimbrien. 16. Septembris 1606. in 7. dub.
vnde censuit in alia Elboren. 15. Aprilis 1606.
quod si Canonicus iunior iuxta consuetudi-
nem Ecclesiæ debet supplere vices hebdo-
madarij absentis, vel impediti, & non coad-
iutor, licet sedeat post vltimum Canonicum.

Nec tenetur ad pœnas iudicialis, & quæ
non haberent rationem multæ ordinariæ
impositas.

impositas ob culpam coadiutoris, nō obstante statuto contrario, quia esset iniustum, & contra ius, nisi forte fuisset à Papa in specie confirmatum, Nicol. Garc. in d. addit. dub. 44. in fine.

36 Nec tenetur tempore concessionis coadiutoriae habere Ordinē Presbyteralem, ubi statuto Ecclesiæ cautum fuerit, quod Canonicius actus sit Sacerdos clericatum, & legitimam ætatem ad Ordinem requisitam, ita Caputæque dec. 1. 8. n. 1. & 2. Gonzal. d. glos. 5. §. 90. Nicol. Garc. in d. addit. sub dub. 23.

37 Nec tenetur se promoueri facere intra annum ad Ordinem requisitum, si nunquā resedit, seu inseruit, quia coadiutus non vult, ex quo non habet exercitium coadiutoriae, sicut habens curam habitum, & non actum, non tenetur ad Sacerdotium promoueri infra annum, ut diximus tract. de Paroch. cap. 15. n. 29. ita Nicol. Garc. in d. addit. sub dub. 23. vers. modo &

38 ideo ꝑ habitas requiritur in coadiuto, nec hoc casu illa coadiutoris sufficeret, nam stante statuto in ecclesia Barbastren. quod Canonici, qui infra annum non fuerint promoti ad Subdiaconatum, amittant tertiam partē fructuum, & si infra alios duos annos non fuerint promoti ad Diaconatum, amittant medietatem fructuum, & si infra alios duos annos nō fuerint promoti ad Presbyteratum amittant omnes fructus, & distributiones, quæstum fuit an coadiutor datus Canonico non ordinato, ut suprà, possit lucrari fructus, & distributiones pro coadiuto si ipse coadiutor est ordinatus ad formam dicti statuti? S. Congr. die 1. Decemb. 1629. censuit Canonico supradictum coadiutum non lucrari fructus, neque distributiones mediante seruitio dicti coadiutoris.

39 Nec potest ordinari ad titulum coadiutoriae, Salzed. ad Bernar. in pract. c. 18. n. 7. Gonzal. d. glos. 5. §. 9. n. 8. Monet. d. opt. Canon. c. 4. q. 8. n. 169. Sebast. Cæsar. d. §. 9. n. 4. & 9. Nicol. Garc. de benef. p. 2. c. 5. à n. 132. ubi subdit posse quem ordinari ad titulum coadiutoriae si forte ratione illius haberet congruam, non tantum ad titulum, beneficij, sed tanquam ad titulum pensionis.

40 Nec potest exercere officia, ad quæ coadiutus electus est; nam in his, quæ speciali nominatione competunt coadiuto, non venit coadiutor, nec eum repræsentat, ita Nicol. Garc. in addit. ad dictum c. 5. sub n. 88.

41 Nec eo absente, vel non inferuiente amittit distributiones quotidianas Canonicius coadiutus si per se deseruiat, quia in causa Vrbeuerana die 9. Septembris 1628. S. Congr. Concilij censuit distributiones quotidianas deberi Canonico coadiuto infirmo, absente, vel non seruiente coadiutore.

42 In multis tamen coadiutori effectus veri Barbof. de Canon. & Dignitatib.

Beneficiarij tribuuntur, ut est ille quod tenetur habitum, & tonsuram clericalem deferre, & fori priuilegio gaudet, ita Nicol. Garc. d. c. 5. à n. 97. Armend. in add. ad recop. legum. Nauarræ lib. 2. tit. 19. de foro comp. n. 26. Sebast. Cæsar. d. Eccl. hierachia d. 14. §. 9. n. 8. Squill. de priuileg. cler. c. 7. n. 21. Ego ipse de officio, & potest. Episc. p. 2. alleg. 12. n. 4 & 9.

Gaudet reg. de annali, & triennali possessione, ut apparet ex formulis coadiutoriae, Nicol. Garc. d. c. 5. à n. 89. Gonzal. d. §. 9. n. 118. & declarauit S. Rituum Congr. in d. Colimbrien. 16. Septembris 1606. in 3. dub. & censuit Rota d. decif. 410. n. 9. p. 2. recentissim.

Et potest gaudere mensibus datis causa recreationis, & illos consumere sicut principalis, ita tamen quod dies per vnum ipsorum consumpti non possint per alterum assumi, sed quoad ambos remaneant consumpti, ita Gonzal. d. §. 9. n. 13. & seqq. Nic. Garc. d. c. 5. n. 79. Rota in Salamantina coadiutoriae coram Penia, impressa per Marches. de commiss. p. 1. §. 2. p. 469. in fin. his verbis, Præterea cum consilium Trid. & Ecclesia Salamantina constitutiones quolibet anno indulgeant Canonici tres menses recreationis, quibus ab onere residendi liberantur, & coadiutor prætenderit se isto beneficio posse frui: contra verò Capitulum sentiret, ideo fuit dubitatum an Ioannes coadiutor posset dies gratiæ petere, & consumere: & domini responderunt affirmatiue, quia respectu tēporis concessi à Concilio, & Ecclesia Salamantina constitutionibus censuerunt habere locum argumentū de sumptum à subrogatione, seu equiparatione, non obstante inconueniente per Capitulum commemorato, quod si coadiutor haberet tres menses, posset etiam Antonius coadiutus alios tres sibi assumere, & sic cultus Diuinus, & seruitium Ecclesiæ eluderetur: quia hoc cessabat ex eo quod quando vnus ipsorum vsus est beneficio dicti tēporis, tunc alter non poterat eodem beneficio perfrui, nec sibi aliud trimestre applicari, &c.

Et ægrotans, aut aliàs legitimè impeditus 45 haberi debet pro præsentī, & lucratur distributiones quotidianas, sicut lucraretur principalis, quādo ipse coadiutor erat actus seruient tempore superuenientis infirmitatis, seu impedimēti, aliàs posset dari locus fraudibus in detrimentum seruitij Ecclesiæ: ita Nicol. Garc. d. cap. 5. n. 80. & 81. Rota in Tarraconen. ad iutoriae coram Penia, impressa per Marches. de commissionib. p. 1. §. 2. pag. 466. n. 2. ubi intelligit quando sanus Diuinis interesse solebat itaut infirmitas fuisset immediata causa non interessendi, subditque idem constituendum esse in impeditis quolibet corporali impedimento, & non ob stare ait quod coadiutore ægrotante, aut legitimo impedimento detento Ecclesiæ erat deseruiendum per coadiutū sanū corpore & mente: respondet enim difficultatem

facultatem tolli per formulam coadiutoriae, de qua ibi mentio fit, nam Papa dederat coadiutorem Antonio siue non petenti, siue inferuire nolenti qua de re in causa Barbastren. dubitatum fuit in *Sacr. Congr. Concily*, an coadiutus, impedito, seu infirmo coadiutore, teneatur inferuire, si habilis sit, ad effectum lucrandi distributiones? Die 9. Nou. 1630. *S. Congr.* celsit, si ex forma litterarum Apostol. coadiuti nunquam teneantur Horis Canonicis interesse coadiutores quandiu aliqua ex tribus causis expressis in c. vnic. de cleric. nō resid. lib. 6. verē fuerint impediti, distributiones quotidianas lucrari, perinde ac si Diuinis interessent. Et in hoc censu accipienda est alia eiusdem *Sacr. Cong.* decisio in *Vrbetana* 9. Nou. 1628. quae sic cantat. Distributiones quotidianae debentur Canonico coadiuto, infirmo absente, vel non seruiente coadiutore quam refert Garcia in *sum. moralit. tra. 2. diff. 9. dub. 4. n. 26* quia intelligitur quando ex forma coadiutoriae coadiuti nunquam tenentur Horis Canonicis interesse; secus si aliter deprehendatur ex eadem forma, in quibus terminis loquitur alia *Rituum in Patauina* 8. Maij 1617. in hac verba. Distributiones quotidianae non debentur Canonico infirmo, vel aliis legitime impedito quando habet coadiutorem, sed si coadiutor non resideat, punctatur tamen in ipsius coadiutoris damna.

- 46 Potest inferuire, & residere in Ecclesia, excommunicato existente principali, quia non inferuit, nec agit nomine excommunicati sed nomine proprio, aut nomine Ecclesiae, vt cōtra Gonzal. l. §. 9. n. 128. resoluit Nicol. Garc. d. c. 5. n. 83. vbi n. 85. subdit quod si fortē coadiutori aliquid de fructibus, seu distributionibus assignatum est pro congrua, seu seruitio, vt aliquando fit, id sibi poterit lucrari, non obstante excommunicatione principalis, quae sibi non alteri debet nocere, & n. 86. cū Gonzal. vbi sup. n. 123. resoluit quod tūc coadiutor non potest lucrari pro coadiuto excommunicato, & eius commodum, & vtilitatem, per cap. pastoralis, §. verum, de appell.

Verum post nonnullas huius tractatus impressiones inueni hac de re decisionem Rotae in d. *Tarraconen. coadiutoriae* coram Penia impressam per Marchesan. par. 1. pag. 467. numero 4. cuius verba hic apponere duxi prout sequuntur. Ad quartam difficultatem negativē fuit responsum, Antonio scilicet coadiuto excommunicato non lucrari coadiutorem pro eo; cum enim in litteris coadiutoriae diceretur, quod inferuire deberet coadiutor pro coadiuto, & pro ipso coadiuto lucrari, iure consequabatur, vt hoc privilegium intelligeretur competere coadiuto, dummodo esset habilis, & capax, excommunicatum autem non lucrari fructus & emolumenta beneficiorum clari iuris est, cap. pastoralis §. verum de

appellat. Rot. decis. 8. num. 10. de sent. excommunic. in antiqu. Puto decis. 280. numer. 1. Et qui non potest propter excommunicationem per se aliquid agere, nec poterit per alium ad suam vtilitatem, vt notant omnes in cap. fin. vbi Imol. numer. 19. de procurat. Et satis esset indecorum vt alieni propter demerita à communionē fidelium, & suffragiis Ecclesiae, per hanc viam de patrimonio Ecclesiae, cui non obedirent, alerentur, cap. commissa, de elect. lib. 6. Bald. in cap. 1. in 2. lect. n. 12. de iudic. Quibus non obstat quod coadiutor non ageret, nec seruiret nomine excommunicati, sed nomine proprio, aut nomine Ecclesiae, ex traditis per Innoc. in cap. fin. de procurat. Oldrad. cons. 44. Compstet. in cap. fin. numero 17. de cler. agrot. quoniam Innoc. tantum affirmat excommunicationem coadiuti non nocere coadiutori quominus vel suo, vel Ecclesiae nomine agere possit, at non censet eum quicquam posse lucrari ad commodum, & vtilitatem coadiuti excommunicati, quem sua demerita ab istius commodi participatione merito excluderunt. Hactenus Rota apud Marchesanum.

Et tenetur habere qualitates requisitas ad obtinendam Præbendam exemplo resignatarij, vt per Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 4. quest. 9. numero 19. Nicol. Garc. de benefic. part. 7. cap. 4. in fine, Gonzal. d. gloss. 5. §. 9. num. 6. & 90. Monet. d. cap. 4. num. 151. & 155. Ludou. à Sarauia d. q. 29. numero 7. Campan. in diuersorio Iuris Canon. rubric. 7. cap. 6. num. 103. vbi quod coadiutores huiusmodi debent esse constituti in illa ætate, quæ ad illud obtinendum beneficium requiritur, de quo etiam nouissime Squillante de priuileg. cleric. cap. 4. n. 97. Machado d. lib. 4. pag. 4. tract. 7. docum. 2.

Et sic debet promoueri infra annum, ex quo residet, & inferuit, ad Ordinem suæ Præbendæ annexum, vt per Nicol. Garc. dist. c. 5. in addit. sub n. 130. dub. 23. vers. modo.

Extra Ecclesiam Cathedralē in absentia coadiuti tanquam verus, & proprius Canonicus censendus quoad præminentias veris Canonicis conuenientes, vt censuit *Sacra Rituum Congreg. in Pistorien.* 15. Martij 1608.

Et tenetur facere mentionem de obventis beneficiis, quæ habet, saltem ratione futuræ successionis, quæ ipsi conceditur, cū sit gratia beneficalis, seu de beneficio, Nicol. Garc. in d. addit. dub. 38. vbi addit totam gratiam viciari, & esse nullam si non fiat mentio de obventis coadiutoris; quia licet illa de se sit diuidua, & separabilis, tamen ex intentione Papæ, & ipsius coadiutoris est indiuidua.

Et residere tenetur in Ecclesia, in qua datus est pro coadiutore, ita ut non residendo beneficio priuari possit; ita latē Rota dec. 392. per tot. p. 1. in posthumis, aliās p. 3. recent. Et

52 Et quamvis non sit in Sacris constitutus, potest omnia, & singula facere, & exercere quæ sine paramentis sacris cum cappa, & cotta facere posset coadiutor, si presens esset, S. Congregat. Rituum in Bononiens. 19. Decembris 1615.

53 Et eitenentur Canonici inseruire, & ministrare, prout tenerentur inseruire proprio Canonico coadiuto in omnibus functionibus Canonicalibus; ead. S. Congreg. in Casalen. 10. Ianuarij 1609.

54 Vtrum autem coadiutor seruans pro coadiuto debeat exire de Capitulo, in quo agitur de negotio ipsius coadiuti? solet ab aliquibus in dubium reuocari, in quo videtur respondendum non debere exire; quia coadiutor non agit, nec inseruit nomine coadiuti, licet eum representet quatenus agit, & inseruit loco, & vice illius; sed agit, & inseruit nomine proprio, seu nomine Ecclesiæ: & sic nihil impedit eum interesse, & dare vocem in Capitulo, in quo tractatur de negotio coadiuti; unde videtur quod posset coadiutor dare suffragium, seu vocare in electione Præbendæ, quam prætenderet coadiutus, & esset oppositor, & etiam pro eo suffragium dare: rursus è conuerso coadiutus bene potest interesse in Capitulo, & dare vocem, seu votum ubi agitur de negotio coadiutoris, nisi fortè tractetur de respectate ad ipsam coadiutoriam, quæ particulariter etiam spectet ad ipsum coadiutum. Ita Nicol. Garc. d. p. 4. cap. 5. ex n. 103. Sebast. Cæs. d. §. 9. n. 12. ubi n. 13. existimat non esse inconueniens, quod simul possint in habitu Canonicali interesse coadiutus, & coadiutor in processionibus, & Missarum solemnibus, principalis in loco sibi debito iuxta antiquitatem suam, coadiutor post omnes Canonicos; quidquid dicat Nicol. Garc. d. cap. 5. ex n. 107. cuius fundamentum quod vnum tantum Canonicatum repræsentant, solum concludit ne duplicem vocem habeant, vel duplices lucrentur distributiones, non quoad interessentiam, quæ diuersis respectibus vtrique conuenit, vni tanquã vero Canonico, alteri tanquam coadiutori; sicut nihil inconuenit quod in eadem Ecclesia Rector principalis vt talis, & Vicarius vt Vicarius interesse valeant, & vsu receptum videmus in Episcopo, & eius Vicario generali.

CAPVT XXX.

Canonici an, & quando optare possint?

SVMMARIVM.

1 Optio est ius quoddam Capitulo, seu Collegiali alicui Ecclesiæ ex consuetudine, vel Barbof. de Canon. & Dignitatib.

statuto competens, vt antiquiores gradatim vacantem Præbendam, quæ reseruata non sit, propria dimissa intra certum tempus eligere possint.

2 Optio non inducitur à iure communi, sed à consuetudine, privilegio, indultu Apostolico, aut statuto.

3 Ius optandi quanto tempore consuetudine induci possit, ostenditur, & num. seq.

5 Optio regulariter fieri debet intra viginti dies, & currunt simul omnibus optare valentibus, sed non potest id tempus per Capitulum minui.

6 Dies 20. ad optandum computantur à die verisimilis scientiæ vacationis, & non currunt ignorantibus.

7 Antiquiores Regulariter prius optare debent, quàm iuniores.

8 Canonicus antiquior si differt optare infra legitimum tempus, poterit iunior sequens optare Præbendam.

9 Antiquior non atate, sed receptione prius optare debet.

10 Antiquitas sola in optione consideranda est, non persona prærogatiua, quamuis sit Cardinalis.

11 Antiquiores in optione Præbendæ, illi dicuntur, qui diutius in Ecclesia militarunt, & fuerunt in possessione priores, licet sint in prouisione posteriores.

12 Optio ita gradatim fieri debet, vt si non optat primus, seu Antiquior, optet secundus seu sequens.

13 Optionis natura est, vt successinè vnus Præbendatus, seu Beneficiatus post alium, prout quisque antiquior est, gradatim ascendat.

14 Absens optare potest per Procuratorem si statutum, vel consuetudo contraria non obuiet.

15 Canonicus in Sacris non constitutus bene potest optare maiorem Præbendam si statutum, vel consuetudo contraria non obuiet.

16 Optare nemo impeditur quamuis habeat reseruatum beneficium ratione optionis dimittendum, necnon quamuis habeat Præbendam super cuius fructibus ipse voluntarie consensit pensionem reseruari ad fauorem alterius, & num. 17.

18 Excommunicatus potest optare, nisi speciali statuto, vel consuetudine optandus sit titulus.

19 Optare non potest vacantem Præbendam, qui propter aliquod corpus vitium repellitur ab Ordinibus illi annexis, quamuis vitium huiusmodi contraxerit post obtentum beneficium in Ecclesia, si in optione requiratur noua collatio.

20 Canonicus Penitentiarius, & Lector S. Scripturæ, optare non potest; & quid in coadiuto? ibid.

21 Optio locum non habet in beneficiis, seu Præbendis